

מתמיד במערכת המושגים ששייכת לתדר הרוחני, גם כאשר איננו חשים כך בכנות באותו רגע.

כאשר אנו משתמשים במערכת המושגים הרוחנית, אנו מכניסים לתודעתנו את ההשגחה הפרטית התמידית. זוהי אמת נעלה כל כך, שהיא יכולה להראות (חלילה) שקרית, רק מכיוון שהיא זרה כל כך לתדר החושי.

ה"שקרים" הללו הם מעין "עזרה ראשונה כללית" בכל מצב קשה. הם מרוממים אותנו בדרך פלא, כך שלפתע יש ביכולתנו להתעלות אל מעבר לראייה האנושית הרגילה והמוגבלת שלנו. נאמר את המילים, למרות שהן תשמענה לנו בתחילה מזויפות ולא כנות. תוך זמן קצר נרגיש בשינוי המתחולל בהכרתנו. ה"שקרים" הללו, הינם המתגים, שבעזרתם נעביר את מחשבותינו מן התדר החושי אל התדר הרוחני.

שקר מספר 1: "אני רוצה שכך זה יהיה." המילה "זה" מתייחסת לכל מה שקשה לנו – לילות ללא שינה, שכנים טרדנים ומרגיזים, מחלות מצב רוח ירוד, הפסדים כספיים, או בעיות ביחסים עם בני-אדם שונים. מובן מאליו, שבמושגים של התדר החושי, אנחנו בכלל לא "רוצים" שכך זה יהיה. כולנו חפצים בשקט ושלווה, ובהצלחה כלכלית. אנו רוצים להרגיש טוב כל הזמן ולהסתדר עם כל אדם. אך היות שהתנגדות לרצון השם רק מוסיפה כאב על מכאובנו, יש ביכולתנו להגיע לשלוות נפש אך ורק לאחר שנקבל את רצונו יתברך, כפי שמובא בפרקי אבות (ב,ד): "עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו. בטל רצונך מפני רצונו..." ומדוע? מפני שרצונו יתברך הוא האמת המוחלטת. זה בדיוק מה שנחוץ לנו, גם אם איננו חפצים בכך.

אנו יכולים לומר גם: "אכיר בכך שמה שמתרחש ממש ברגע זה הוא בדיוק הדבר שבו יש לי צורך כדי לצמוח מבחינה אישית." "עלי לקבל את העובדה שמה שאני כעת, ברגע זה של חיי, הוא בדיוק מה שעלי להיות כדי לצמוח מבחינה אישית."

שקר מספר 2: "תודה לך על כך שנתת לי הזדמנות להפגין מידות טובות." זה מה שנאמר כאשר נחוש כעס ונקמנות כתוצאה מכך שפגעו בנו. כך נזכור לדון כל אדם לכף זכות (אבות א,ו), לא לשמור טינה ולעבוד על מידותינו, גם אם אחרים אינם עושים זאת!

שקר מספר 3: "הערך העצמי שלי הוא אי-סופי." זה מה שנאמר כאשר נחוש חסרי אונים וריקים מתוכן, מטופשים ולא מוצלחים. התדר החושי אומר לנו שהערך העצמי שלנו נקבע על ידי בני-אדם אחרים ותלוי בהופעתנו החיצונית, ברמת האינטליגנציה שלנו, במצבנו הכלכלי ובהשגינו. ואילו במושגים של התדר הרוחני, הערך העצמי שלנו הוא דבר שקיים ועומד בזכות עצמו, בלי קשר לדעתם של אחרים עלינו. הערך העצמי שלנו נקבע על ידי השם יתברך לבדו, שיצר אותנו בצלמו וכדמותו.

כל האמירות הללו מביאות אותנו לשלוות נפש ולקבלה עצמית. במצב כזה יש לנו יכולת לחשוב בצלילות הדעת. הן מסייעות לנו להרפות מן הרצון לשלוט על דברים שהינם מעבר ליכולת השליטה שלנו, ובה בעת גם מעודדות אותנו להשקיע מאמץ מירבי על מנת לשנות את אותם דברים שניתנים לשינוי.

□ **זוגמא:** "כאשר הגעתי הביתה מן העבודה, הארוחה לא היתה מוכנה. הדחף הראשון שלי היה להתפרץ בכעס. כדי להשאר רגוע, אמרתי לעצמי שוב ושוב: 'כך אני רוצה שזה יהיה. זה חיוני לצמיחה האישית שלי. השם נותן לי כעת הזדמנות לפתח סבלנות ולתרגל לימוד זכות על אחרים'."

□ **זוגמא:** "בעלי פוטר לפני זמן מה ממקום עבודתו. האמינו לי, אינני רוצה שזה יהיה המצב. זה מפחיד ומשפיל. הדבר היחיד שמצליח להרגיע את החרדה והכעס שאני חשה, זה לחזור ולומר: 'השם, אם זהו רצונך, גם אני רוצה שזה יהיה כך, כדי שנוכל לצמוח מבחינה אישית'. כמובן שבחשיבה החושית שלי, אני בכלל לא הייתי רוצה להיות במצב כזה. הייתי רוצה שיחזירו אותנו למשרתו הקודמת, או שלפחות תהיה לו משרה קבועה אחרת כבר כעת – זה מה שאני רוצה